

سخن مترجم

فهرست مطالب

۷	..... سخن مترجم
۹	..... بخش اول (فصل‌های ۱ تا ۲۲)
۱۴۹	..... بخش دوم (فصل‌های ۱ تا ۱۴)
۲۷۳	..... بخش سوم (فصل‌های ۱ تا ۱۴)
۴۰۵	..... فهرست نام‌ها

۱۸۱۷ هجری قمری

سخن مترجم

چین آستین نوشتن را از اروپایی آغاز کرد. قبل از انتشار آثارش بارها در آن‌ها دست
مورد و بارها بی‌شای می‌گردد چهار زبان فکر را احسان فروردین و کعبت مسقطی بار که
و اما به ترتیب در سال‌های ۱۸۱۱، ۱۸۱۲، ۱۸۱۴ و ۱۸۱۶. یعنی در زمان حیات چین
آستین منتشر شدند. زبان‌های نورنگرایی و ترجمه در سال ۱۸۱۸. یعنی بعد از مرگ
نویسنده به چاپ رسیدند. دو اثر به نام‌های کنیز سوزان و برآیند با (تالیفات) نیز از
کارهای اولیه چین آستین باقی مانده است. او پیش از مرگ مشغول نوشتن رمانی به نام
مندیون بود که قسمت‌های پراکنده آن در دست است. چین آستین در محیی نسبتاً
مخروی زندگی کرد و اوقات خود را بیشتر به نوشتن گذراند. به نظر بقادر، او نویسنده
دووجهی داشت. هم طنز قدرتمندی داشت و هم اخلاقیات و روحیات آدم‌ها را خوب
می‌شناخت. این دو وجه در نوشته‌های او نیز تجلی یافته است. همگی اجزای

سخن مترجم

جین آستین در ۱۶ دسامبر ۱۷۷۵ در استیونتن، همپشر، جنوب شرقی انگلستان، به دنیا آمد. او هفتمین فرزند یک کشیش ناحیه بود. در سال ۱۸۰۱ که پدرش بازنشسته شد، خانواده آستین به بث نقل مکان کرد. پدر در سال ۱۸۰۵ از دنیا رفت و جین آستین و مادرش چندبار نقل مکان کردند، تا سرانجام در سال ۱۸۰۹ در نزدیکی التن در همپشر ماندگار شدند. جین آستین در همین محل ماند و فقط چندبار به لندن سفر کرد. در مه ۱۸۱۷ به سبب بیماری به وینچستر کوچ کرد تا نزدیک پزشکش باشد، و در ۸ ژوئیه ۱۸۱۷ همان جا درگذشت.

جین آستین نوشتن را از نوجوانی آغاز کرد. قبل از انتشار آثارش بارها در آن‌ها دست می‌برد و بازبینی‌شان می‌کرد. چهار رمان *عقل و احساس*، *غرور و تعصب*، *منسفیلد پارک* و *اما* به ترتیب در سال‌های ۱۸۱۱، ۱۸۱۳، ۱۸۱۴ و ۱۸۱۶، یعنی در زمان حیات جین آستین منتشر شدند. رمان‌های *نورثنگراپی* و *ترغیب* در سال ۱۸۱۸، یعنی بعد از مرگ نویسنده، به چاپ رسیدند. دو اثر به نام‌های *لیدی سوزان* و *واتسن‌ها* (ناتمام) نیز از کارهای اولیه جین آستین باقی مانده است. او پیش از مرگ مشغول نوشتن رمانی به نام *سندیتن* بود که قسمت‌های پراکنده آن در دست است. جین آستین در محیطی نسبتاً منزوی زندگی کرد و اوقات خود را بیشتر به نوشتن گذراند. به نظر نقادان، او نبوغی دووجهی داشت: هم طنز قدرتمندی داشت و هم اخلاقیات و روحیات آدم‌ها را خوب می‌شناخت. این دو وجه در نوشته‌های او نیز تجلی یافته است. زندگی اجتماعی و